

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.404/2007/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla az M. Ügyvédi Iroda (5000 Szolnok, Szabadság tér 2. fszt. 2. szám, ügyintéző: Dr. Mészáros Mátyás Zoltán ügyvéd) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek-, a Dr. Höfler Ügyvédi Iroda (5100 Jászberény, Filmnyomó u. 1. szám, ügyintéző: Dr. Höfler Tamás ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (alperes címe) I. r., Fereczvári Csaba meghatalmazott (5100 Jászberény, Varga u. 2. IV/21. szám) által képviselt II.rendű alperes neve (alperes címe) II. r., a személyesen eljáró III.rendű alperes neve (alperes címe) III.r., a Dr. Szűcs László pártfogó ügyvéd (5000 Szolnok, Kossuth L. u. 3. szám) által képviselt IV.rendű alperes neve (alperes címe) IV. r., és a Dr. Koltay Zsolt ügyvéd ügygondnok (5000 Szolnok, Szapáry u. 25-29. II/234. szám) által képviselt ismeretlen helyen tartózkodó V.rendű alperes neve V. r. alperes ellen 2 332 770 Ft tőke és járulékai megfizetése iránt indított perében a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2007. március 29. napján kelt, 16. G. 20.776/2006/48. számú ítélete ellen a felperes részéről 49. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy az Államnak külön felhívásra az abban foglalt időben és módon fizessen meg 140 000 (Egyszáznegyvenezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az I-II-III. r. alperesek 1997. december 20. napján alapították a ... Kft-t, melynek főtevékenységi köre a vagyonvédelem volt.

Az I. r. alperes az alapítástól 1998. május 8. napjáig volt a társaság tagja, de ténylegesen annak megszűnéséig ő irányította a társaságot. A II. r. alperes az I. r. alperes házastársa, a társaság képviselője és adminisztrátora volt. A III. r. alperes nem állt a társaság alkalmazásában, csak a törzsbetét szolgáltatásával vett részt a társaság működésében.

A felperes és a ... Kft. 1998. szeptember 8. napján távfelügyeleti és kivonulási szerződést kötöttek egymással. A Kft. a szerződés és a saját működési szabályzata alapján arra vállalt kötelezettséget, hogy a felperes, mint megrendelő riasztórendszerét állandó, 24 órás felügyelettel látja el, működőképességét folyamatosan ellenőrzi, fogadja a központba befutó jelzéseket, és valós intézkedést igénylő jelzés esetén a hatóságot, illetve a felperest értesíti, éjszaka vagyonőr akciós szolgálatot vonultat ki.

1999. április 19. napján a felperes ... szám alatti üzlethelyiségbe, a szerződéssel érintett boltba idegen személyek behatoltak, a kommunikációs vonalat átvágták, az üzlet árukészletét elszállították. A felperesnek 2 332 770 Ft olyan kára keletkezett, amely a biztosítása útján nem térült meg.

A kár megtérítése miatt a felperes a ...-i Városi Bíróság előtt 1999. június 1. napján pert indított a ... Kft. ellen.

A kártérítési per megindulását követően az I. r. alperes - aki tagsági viszonya megszűnése ellenére is a társaságot irányította - arra az elhatározásra jutott, hogy a Kft-t értékesíteni kell. Ennek célszerűségét indokolta, hogy a káresemény miatt a felperes ügyfélkörében bizalomvesztés alakult ki, a társaságnak 1999. december 31. napján 2 404 717 Ft adótartozása volt, és a társaság 2000. június 16. napjáig volt köteles bejegyzett tőkéjét 3 000 000 Ft-ra kiegészíteni.

A II-III. r. alperesek ezzel az elhatározással egyetértettek, ezért az értékesítést az I. r. alperes megszervezte.

A IV-V. r. alperesek közvetítők útján jelentkeztek a Kft-ben lévő üzletrészek megvásárlására, tényleges vásárlási szándékuk azonban nem volt. A IV. r. alperes alkalmi munkából élő, a társaság működtetéséhez ismeretekkel és megfelelő iskolai végzettséggel nem rendelkező, az V. r. alperes pedig hajléktalan személy volt.

A IV-V. r. alperesek 2000. február 11. napján megvásárolták a II-III. r. alperesek társasági üzletrészt. Az adásvételi szerződés és a társasági szerződés módosításával kapcsolatos iratok aláírására Dr. G.J. ...-i ügyvéd irodájában került sor. A társaság elnevezése ... Kft-ről ... Kft-re változott, székhelye a IV. r. alperes lakcíme, a cégjegyzésre jogosult ügyvezetője a IV. r. alperes lett.

A szerződések megkötésekor, a taggyűlési határozat meghozatalakor a II-III. r. alperesek határozott és valós szándéka volt üzletrészüik értékesítése. A IV-V. r. alperesek ténylegesen nem kívánták az üzletrészeket megszerezni, ezen tényről azonban az ügyletet elkészítő és bonyolító ügyvéd nem értesült.

A Fővárosi Bíróság, mint Cégbíróság 2000. március 28. napján a 2000. január 31. napján kelt jegyzőkönyvben foglalt változásokat bejegyezte a Cg. ... számú határozatával a cégnyilvántartásba.

A ...-i Városi Bíróság előtt 3. P. 20.455/1999. szám alatt folyamatban lévő kártérítési perben a IV. r. alperes nem vette át a megvásárolt cég képviselőt. A bíróság a 2000. december 7. napján kelt - fellebbezés hiányában 2001. január 25. napján jogerőre emelkedett - 3. P.21.030/1999/29. számú ítéletével kötelezte a ... Kft-t, hogy fizessen meg a felperes részére 2 332 770 Ft tőkét, valamint annak járulékait.

A ... Kft, mint a ... Kft. jogutódja, a jogerős ítéletben foglaltakat önként nem teljesítette, a felperes végrehajtási eljárást nem kezdeményezett.

A Fővárosi Bíróság, mint Cégbíróság 2002. július 22. napján a ... Kft-t hivatalból törölte a cégnyilvántartásból amiatt, hogy a társaság a törzstőkéjét a jogszabályban foglaltak szerint nem egészítette ki.

Az I. r. alperes, valamint akkori felesége, a II. r. alperes és a II. r. alperes édesapja 1999. szeptember 1. napján a ... Kft-hez hasonló tevékenységi körrel új társaságot alapítottak ... Kft. néven. A Kft. vagyonvédelemmel foglalkozott, azonban modernebb technikát kínált a szolgáltatásához, mint a ... Kft. A Kft-t 2003. július 18. napi kezdő időponttal felszámolták, a társaságot 2006. október 2. napján a cégjegyzékből törölték.

A felperes miután tudomást szerzett arról, hogy az I-II-III. r. alperesek a ... Kft-t értékesítették büntető feljelentést tett az alperesek, és az okiratot készítő Dr. G.J. ügyvéd ellen. A büntetőeljárások során polgári jogi igényt nem érvényesített.

Az I-II-III. r. alperesek ellen közokirat hamisítás büntette, míg az V. r. alperes ellen tartozás fedezete elvonásának büntette miatt indult büntetőeljárások nyomozati szakban befejezésre kerültek. A nyomozóhatóság a II-III. r. alperes vonatkozásában nem tudta megállapítani, hogy tudtak arról, hogy a IV-V. r. alperesek személyében olyanoknak adják el a céget, akiknek tényleges cégvásárlási szándékuk nincs, míg az V. r. alperes vonatkozásában a nyomozóhatóság megállapította, hogy a ... Kft. tartozása fedezetül vagyon nem volt lekötve, így tényállási elem hiányában a bűncselekmény nem állapítható meg.

A felperes a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bírósághoz 2006. július 12. napján érkezett keresetében az I-II-III-IV-V. r. alperesekkel szemben megállapítási keresetet nyújtott be. A felperes a 2007. február 6. napján megtartott tárgyaláson a keresetét módosította, és az alpereseknek a ...-i Városi Bíróság jogerős ítéletében megállapított 2 332 770 Ft tőke és járulécai megfizetésére történő kötelezését kérte.

Az I-IV-V. r. alpereseket a Ptk. 339. §-a és 344. §-a, míg a II-III. r. alpereseket a Gt. 56. § (2)-(3) bekezdése alapján kérte marasztalni.

Indokai szerint az I. r. alperes kártérítési felelősségét az alapozza meg, hogy közreműködött abban, hogy a IV-V. r. alperesek az erre irányuló szándékuk nélkül megvásárolják a Kft. üzletrészeit. Állította ez a magatartás eredményezte, hogy a ...-i

Városi Bíróság 3. P. 21.030/1999/29. számú jogerős ítéletében megítélt összeget az eredetileg kötelezett Kft-től és annak tagjaitól nem tudta behajtani.

A II-III. r. alperesek vonatkozásában - nem vitatva azt, hogy büntetőjogi felelősségük megállapítására nem került sor - arra hivatkozott, hogy az üzletrész adásvétele során nem úgy jártak el, ahogyan az az adott helyzetben általában elvárható, eljárásuk rosszhiszemű volt. Az üzletrészek adásvételére kifejezetten azért került sor, hogy a II-III. r. alperesek elkerüljék a jogutód nélküli megszűnés hátrányos következményeit, és mint tagok a felelősség alól mentesüljenek.

A IV-V. r. alperesek vonatkozásában előadta, hogy úgy vásárolták meg a ... Kft. üzletrészeit, hogy erre szándékuk lett volna, így ennek hiányában a törzstőkét nem egészítették ki, az ügyvezető IV. r. alperes nem volt elérhető, ezáltal hozzájárultak ahhoz, hogy a Kft. hivatalból törlésre kerüljön, megszűnjön a tartozások kiegyenlítése nélkül.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az I. r. alperes azzal védekezett, hogy nincs okozati összefüggés a kár és a jogellenes magatartás között, a ... Kft. vagyonát magatartásával nem csökkentette. Másodlagosan hivatkozott a követelés elévülésére.

A II-III. r. alperesek a kereset elutasítását elévülés miatt kérték.

A IV-V. r. alperesek elsődlegesen a magatartásuk és a kár közötti okozati összefüggés hiányára, másodlagosan elévülésre hivatkoztak.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta, a II-III. r. alperesekkel szemben elévülés, míg az I-IV-V. r. alperesekkel szemben elsődlegesen jogalap hiányában, másodlagosan elévülés miatt utasította el a felperes keresetét.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 60 000 Ft, a II-III. r. alpereseknek pedig 10 000 - 10 000 Ft perköltséget.

A pártfogó ügyvéd és az ügygondnok díját 50 000 - 50 000 Ft-ban állapította meg, melynek megfizetésére a felperest kötelezte.

Az elsőfokú bíróság az I-IV-V. r. alperesek vonatkozásában a Ptk. 339. §-a, és a Ptk. 344. §-ára alapított keresetet elsődlegesen azért nem találta alaposnak, mert megállapította, hogy a társaságnak az üzletrész értékesítéskor vagyona nem volt, emiatt okozati összefüggés az I-IV-V. r. alperes jogellenes magatartása, és a károk között nem állapítható meg.

Másodlagosan alaposnak találta az I-IV-V. r. alperesek elévülési kifogását. Megállapította, hogy a felperes követelése 2001. január 25. napján a ...-i Városi Bíróság ítéletének jogerőre emelkedése napján vált esedékessé, a felperes a büntetőeljárás során polgári jogi igényt nem terjesztett elő, az I-IV-V. r. alpereseket teljesítésre nem hívta fel, ezért a 2006. július 12. napi igényérvényesítése időpontjában követelése elévült.

Az elsőfokú bíróság a II-III. r. alperesek vonatkozásában figyelembe vette a Gt. 54. §-ának és 56. §-ának, valamint a Ptk. 324. § és 326. §-ának a rendelkezéseit, és megállapította, hogy a felperes követelése mind a Gt, mind a Ptk. alapján elévült.

Döntésénél figyelemmel volt arra, hogy a felperes a II-III. r. alpereseket a teljesítésre nem hívta fel.

Az elsőfokú bíróság a pervesztes felperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte perköltség viselésére, amely magában foglalta a feljegyzett kereseti illetéket, az I-II-III. r. alperes ügyvédi, a IV. r. alperes pártfogó ügyvédi, valamint az V. r. alperes ügygondnoki díját.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezett, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását - az alperesek kereset szerinti marasztalását - kérte.

Az volt az álláspontja, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, de abból téves következtetésre jutott. Sérelmezte, hogy az elsőfokú ítéletben foglalt döntés nem terjed ki a perben érvényesített valamennyi kereseti követelésre.

Állította, hogy keresetét a 2007. február 6. napján megtartott tárgyaláson marasztalási keresetté módosította, egyebekben azonban fenntartotta a 38. sorszám alatt iktatott előkészítő iratában foglaltakat, melyen később sem változtatott. Állítása szerint a IV-V. r. alperesek vonatkozásában a kereseti kérelem jogalapját nem csupán a Ptk. 339. §-a és a Ptk. 344. §-ai képezték, hanem a Gt. 56. § (2) és (3) bekezdése is, melyen alapuló felelősséget az elsőfokú bíróság nem vizsgálta.

Utalt arra is, hogy a kereseti kérelemhez kötöttség egyébként sem jelent jogcímhez kötöttséget.

Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróságnak mindenekelőtt azt kellett volna vizsgálnia, hogy az alperesek közül kik minősültek a ... Kft., később a ... Kft. utolsó tagjainak, melynek a Gt-n, illetve a Ptk-n alapuló felelősség megállapítása szempontjából van jelentősége.

Az I. r. alperes felelősségének jogalapjaként utalt a Csjt. 27. § (1) bekezdésére, mivel az I. és II. r. alperesek a társaság alapításakor és a követelés keletkezésekor is házastársak voltak.

A társaság tagjait illetően vitatta a követelés elévülését, hivatkozott a Gt. 54. § (1) bekezdésére, miszerint a társaság tagjai a megszűnést követő 5 éves elévülési időn belül felelősséggel tartoznak.

A IV-V. r. alpereseknek a Ptk. 339. §-ára alapított felelősségére vonatkozóan arra hivatkozott, hogy a Gt. 54. § (1) bekezdése, mint speciális szabály irányadó az elévülési határidő kezdetét illetően, vagyis ebben az esetben is a társaság megszűnésének az időpontjából kell kiindulni.

Állította azt is, hogy a társaság megszűnésre volt ítéltve, és az üzletrész adásvételi szerződés arra irányult, hogy a Kft. úgy szűnjön meg jogutód nélkül, hogy a fennálló tartozásait sem a társaságon, sem annak tagjain ne lehessen behajtani. Ez a rosszhiszemű magatartás pedig a Gt. 56. § (3) bekezdése szerint a korlátlan behajtás jogalapját megteremti.

Az okozati összefüggés hiányára vonatkozóan előadta, hogy a törzstőke kiegészítési kötelezettség elmaradása eredményezte a kielégítés hiányát, míg a IV-V. r. alperesek vonatkozásában a kár oka az volt, hogy az alperesek vagyontalan társaságot vásároltak. A IV-V. r. alperesek felelősségéről egyébként sem lehet mindaddig beszélni, amíg a társaság nem szűnt meg, mivel addig a felelősségük kérdése fel sem merült.

A II-III. r. alperesek felelősségét megalapozó jogellenes magatartást álláspontja szerint bizonyította, a II-III. r. alperesek magatartása rosszhiszemű volt, üzletrész értékesítésük a gazdasági társaság jogutód nélküli megszüntetése hátrányos következményeinek az elkerülésére irányult.

A II. r. alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyben hagyását kérte, míg az I-IV-V. r. alperesek a fellebbezésre nem nyilatkoztak.

Az ítélet tábla a felperes fellebbezését a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. tv. (Pp.) 256/A. § (1) bekezdés f.) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást kellő mélységben lefolytatta, a bizonyítékokat okszerűen, a Pp. 206. §-ában írtaknak megfelelően értékelte, a tényállást helyesen állapította meg, jogi következtetései is helytállóak.

Az elsőfokú bíróság érdemi döntése is helyes, melyet megfelelő jogi indokolással látott el, azzal az ítélet tábla - az alábbi pontosítással - egyetértett.

Az ítélet tábla mindenekelőtt a felperesnek az eljárásjogi kifogásait vizsgálta, melyeket nem talált alaposnak.

A felperes arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság döntése nem terjedt ki a Pp. 213. § (1) bekezdésében írt rendelkezés ellenére a perben érvényesített valamennyi követelésére.

Az ítélet tábla a rendelkezésre álló periratokból azt állapította meg, hogy a felperes a 2007. február 6. napján megtartott tárgyaláson módosította a keresetét (39. sorszámú jegyzőkönyv, 2. oldal), marasztalási keresetet terjesztett elő, és egyebekben fenntartotta a 38. sorszámú előkészítő iratában foglaltakat, amelyben a IV-V. r. alperesek felelősségét a Gt. és a Ptk. alapján kérte megállapítani.

A felperes a tárgyalás későbbi szakaszában kifejezetten nevesítette keresete jogalapját, és a IV-V. r. alpereseket már csak a Ptk. 339. § és a 344. §-a alapján kérte marasztalni (39. sorszámú jegyzőkönyv, 6. oldal 4. bekezdés).

Alaptalan a felperesnek az arra történő hivatkozása, hogy az elsőfokú bíróság hiányosan rögzítette a kérelmét. A sérelmezett tárgyalási jegyzőkönyv hangfelvétel útján készült, annak kiegészítését, módosítását a tárgyaláson jelen lévő felperesi képviselő nem kérte annak ellenére, hogy a leírt jegyzőkönyv is rendelkezésére állt, mert annak egy példányát 2007. március 28. napján átvette.

A felperesi képviselő egyébként a 2007. március 28. napján megtartott tárgyaláson (49. sorszámú jegyzőkönyv, 2. oldal 4. bekezdés) újból megismételte a keresetét, és tételesen felsorolta az egyes alperesekkel szemben a felelősséget megalapozó jogszabályi hivatkozását, mely szintén nem tartalmazta a IV-V. r. alpereseknek a Gt-n alapuló felelőssége megállapítását.

A felperes arra is hivatkozott, hogy a kereseti kérelemhez kötöttség nem jelent jogcímhez kötöttséget, ezért az elsőfokú bíróságnak a Gt. szabályai szerint is vizsgálnia kellett volna a IV-V. r. alperesek felelősségét.

A felperesnek ez az előadása annyiban helytálló, hogy a bíróságnak a Pp. 3. § (2) bekezdésében írt, a felek kérelméhez és jognyilatkozatához való kötöttsége valóban nem jelenti azt, hogy ha valamely fél a perbeli jogviszony minősítését illetően téves jogcímet jelöl meg, azt a bíróság a határozatában ne minősítse a jogszabályi rendelkezésnek megfelelően helyesen. A bíróságnak azonban erre csak akkor van lehetősége, ha valamennyi tény, bizonyíték, adat a helyes minősítéshez rendelkezésre áll, mely feltételek jelen esetben nem álltak fenn.

Az ítélet tábla a továbbiakban a felperes anyagi jogi érvelését vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek az I. r. alperessel szemben előterjesztett keresete vonatkozásában helyesen állapította meg, hogy a követelés elsődlegesen az ok-okozati összefüggés hiánya miatt alaptalan.

A Ptk. 339. § (1) bekezdésének az elsőfokú bíróság által is idézett rendelkezése szerint a polgári jogi felelősség szükségképpen tartalmi eleme a jogellenesség, a hátrányos eredmény (kár) és a kettő közötti okozati összefüggés. A tényállási elemek bármelyikének hiányában a bíróság a felelősséget nem állapíthatja meg.

Az elsőfokú bíróság az okozati összefüggés hiányát okszerűen vette számba, megállapításával az ítélet tábla egyetértett. A felperes által a fellebbezésében felhozott oki kapcsolat olyan távoli ok-okozati összefüggést kér számon a kár és a jogellenes magatartás között, amely jogilag nem értékelhető.

Az ítélet tábla az alábbi pontosítással egyetértett az elsőfokú bíróságnak a követelés elévülését megállapító álláspontjával is.

A Ptk. 324. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint a követelések 5 év alatt évülnek el, ha a jogszabály másként nem rendelkezik. A Ptk. 326. § (1) bekezdése kimondja, hogy az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált. Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes követelése a Jászberényi Városi Bíróság kártérítés tárgyában hozott ítélete 2001. január 25. napi jogerőre emelkedésekor vált esedékessé.

A hivatkozott ítélet a kár megtérítésére 15 napos teljesítési határidőt szabott, ezért a teljesítési határidő elteltével vált esedékessé a követelés. Ez a pontosítás azonban nem érinti az elévülés megállapítását, mely a Ptk. 324. § (1) bekezdése szerint ehhez az időponthoz képest is bekövetkezett. Az elévülés kezdő időpontjának a felperes által kért - a társaság megszűnésének időpontjában történő - meghatározása azzal a következménnyel járna, hogy indokolatlanul kitolná a felperes igényérvényesítésének a határidejét, aminek jogi alapja nincs.

A Ptk. taxatíve meghatározza mikor nyugszik, illetve szakad meg az elévülés, az ott írt feltételek hiányában az elévülési határidő nem változik.

Megjegyzi az ítélet tábla a felperes fellebbezési érvelésével összefüggésben, hogy a felperes alaptalanul kérte az I. r. alperes marasztalását a Csjt. 27. § (1) bekezdésében foglaltak alapján. A felperes az elsőfokú eljárásban ezen a jogcímen nem érvényesítette igényét az

I. r. alperessel szemben, a Csjt-n alapuló felelősséggel kapcsolatos nyilatkozatok, tények, bizonyítékok nem állnak rendelkezésre.

Nem ismert például az sem, hogy az I-II. r. alperes házassági életközössége mettől-meddig állt fent, emiatt az elsőfokú bíróság a jogcímhez kötöttség hiányában sem vizsgálhatta az I. r. alperes, mint házastárs felelősségét.

De az elsőfokú bíróság - helyesen - a II. r. alperes felelősségét sem állapította meg, holott a Csjt-n alapuló igényérvényesítés feltétele lett volna a II. r. alperes felelősségének a fennállása.

A felperes a fellebbezésében lényegében nem vitatta a II-III. r. alperesekkel szembeni követelésének a Gt. szerinti elévülését, mindössze azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a II-III. r. alperesnek a Ptk. 339. §-a szerinti felelősségét.

A II-III. r. alperes a kereset elutasítását elévülés miatt kérte. Az elsőfokú bíróság mind a Gt., mind a Ptk. szerint helytállónak találta védekezésüket, ezért nem volt szükséges a polgári jogi felelősség elemeinek a további vizsgálata.

Megjegyzi az ítéletábra, hogy önmagában a büntetőjogi felelősség hiánya valóban nem zárja ki azt, hogy a polgári jog szabályai szerint egy magatartás jogellenesnek minősüljön, de kiemelendő, hogy jelen esetben a felperes által „elvárt” magatartás, a társaság felszámolásának a választása sem eredményezhette volna - a társasági vagyoni hiányában - a felperest ért kár megtérülését.

Az ítéletábra helytállónak találta az elsőfokú ítélet döntését, és annak indokolását a IV-V. r. alperesek vonatkozásában is. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság megállapította a követelés elévülését, ezért nem volt szükséges a felperes által nem érvényesített Gt-n alapuló felelősség vizsgálata.

Az ítéletábra szükségesnek tartja megjegyezni, hogy a ... Kft., majd annak jogutódja a ... Kft. is korlátolt felelősségű társasági formában működött.

A jelen eljárásban irányadó, a gazdasági társaságokról szóló többször módosított 1997. évi CXIV. tv. (Gt.) 121. § (1) bekezdése szerint a korlátolt felelősségű társaság olyan gazdasági társaság, amely előre meghatározott összegű törzsbetétekből álló törzstőkével (jegyzett tőkével) létesül, és amelynél a tag kötelezettsége a társasággal szemben csak a törzsbetéteinek szolgáltatására, és a társasági szerződésben esetleg megállapított egyéb vagyoni hozzájárulás szolgáltatására terjed ki. A társaság kötelezettségeiért - e törvényben meghatározott kivétellel - a tag nem felel.

A Gt-nek az elsőfokú bíróság által idézett 56. §-a szabályozza a megszűnt társaság tagjának a társaság tartozásaiért való felelősségét aszerint, hogy a tagi felelősség a társaság fennállása alatt korlátozott, vagy korlátlan volt.

Korlátolt felelősségű társaságok esetében a tagok korlátozott felelősségét a Gt-nek az 56. § (3)-(4) bekezdése áttöri a felelősség átvitel jogintézménye, amely azonban kivételes lehetőség a bíróság számára, alkalmazásához mindig valamilyen többlet tényállási elem szükséges.

A felperes fellebbezésében a felelősség átvitel szabályainak alkalmazását kérte számon, de eltérő jogi álláspontja miatt nem vette, nem vehette figyelembe azt a tényt, hogy az

alperesek által hivatkozott elévülési kifogás vizsgálata megelőzte a felelősség átvitel szabályainak az alkalmazását, ezért annak vizsgálatára már nem kerülhetett sor.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - lényegében annak helyes indokai szerint - a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az ítéltábla kötelezte a felperest az illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett fellebbezési illeték megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Az alpereseknek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért az ítéltáblának erről rendelkeznie nem kellett.

Debrecen, 2007. november hó 09. napján

. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk előadó bíró, Cógoiné Dr. Boros Ágnes sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó